tule ohk neid emale kannab; monnel, kui woilille seemnel, kerged sullekessed külles, et kui wähhä lehkab, neid senna tenna aetakse; armastawad ka lapsokessed neid tule kätte puhhuda, ja aitawad nenda, ilma teädmatta, pissut ikka Loja nou korda sata. Monnel laiad tiwad külles, kui männi-, kuse- ja wahtra-puu seemnel. Kui kanged tuled puhhuwad; kui tulispask keik maast ülleskeritab, körgesse kannab, ja pärrast laiali mahha pillab: siis Loja omma semet külwamas. Siis hulk semekesst, mis silm ei näegi, taewa tule käes otsego uiumas ja lendmas; langewad nemmad senna tenna mahha; ning tolm, mis tuul tõstnud, ruttab neid kinnikatma. Pärrast siis tulleb wihm peäle, Loja külwi kastma; ning saab nendagi, pöllo ja nurme peäl, orgudes ja mäggedes, jälle se sama töeks: et muist tede peäl lindudest süakse; muist ohhakattest lämmatakse, muist kaljo peäle ärrakuiwab; agga et ka muist hea Ma peäle kukkub, ning saakordse wilja kannab.

On weel teistsuggu seemneiwwi, mis wägga sured ja rasked, et tuul neid ei jakса ärrakanda; agga need siis jälle ümmargussed ja silledad, et ehk issiennesest ehk innimesse ja ellaja jallaputumisest emale werewad. On teistel pissikessed kogud ehk küned külles, kui on takjattel; need siis hakkawad ellajatte willast ehk innimesse ridist kinni ning kantakse emale; nühhib neid lammas omma seljast, noppib neid innimenne omma ridist ärra, ning külwatakse neid seddawisi teise kohta ilma teädmatta ja tahtmatta. Mitto seemnetärra ka linnud ja muud lomad ennese sisse nelawad, mis nende köhhust ja sooltest ilmaseedmatta läbbikäiwad ja teise kohta mahbalangewad. Nenda näme monnikord immestelledes, körge müride ja tornide otsas kirsipuid, pihlakaid ja muid teisi kaswawad. Kes neid senna istutanud muud kui linnokessed! Seddawisi